

Číslovky

	určité	neurčité
základné	jeden, päť, pol, tridsaťdva, sto, milión	veľa, málo, mnoho
skupinové	dvoje, troje, štvoro, päťoro, sedmoro	viacero
radové	prvý, siedmy, stý, miliónty, prvýkrát,	posledný
druhové	dvojaký, štvoraký, päťoraký, trojako	mnohoraký
násobné	dvakrát, dva razy, dvojnásobný, dvojmo	viac ráz, veľakrát

Základné číslovky vyjadrujú počet, množstvo: dva, pol, jedenásť, tisíc, veľa...
Číslovka **jeden**: **jedni** používame v **mužskom rode životnom** – jedni manželia, **jedny** v **muž. rode neživotnom**, **ženskom a strednom rode**: jedny, kúpele, jedny hodiny, jedny dvere.

Číslovka **dva**: v mužskom rode životnom **dvaja** (chlapci), v **muž. rode neživotnom dva** (duby), v **ženskom a strednom rode dve** (ženy, mestá).

Číslovky **dve** a **tri** majú v inštrumentáli dvojtvary dvoma/dvomj, troma/tromi.
Zložené číslovky s 1, 2 na konci majú vždy –**jeden**: dvadsaťjeden žien, mužov, dievčat; –**dva**: dvadsaťdva žien, mužov, dievčat.

Desiatky a jednotky v základnom tvare píšeme **spolu**: dvadsaťdeväť, šesťdesiatštyri, tridsaťtri domov, skloňujeme dvojako: od tridsiatich troch domov, s tridsiatimi troma domami – od tridsaťtri domov, s tridsaťtri domami
Jednotky so stovkami alebo tisíckami píšeme **spolu**: stojeden, dvestopäť, tisícjeden, dvetisícdeväť.

Číslovky s **tisíckami a stovkami**, napr. 2967, píšeme dvojako: **dvetisíc deväťsto šesťdesiatsedem, dvetisícdeväťstošesťdesiatsedem**

Skupinové vyjadrujú počet v skupinách a počet pomnožných podstatných mien, tvoria sa zo základných príponami **-oje, -oro**: dvoje nohavíc, troje teplákov, štvoro dverí, päťoro detí...počítaný predmet, za nimi je v genitíve: sánky - dvoje sánok

Radové vyjadrujú poradie: prvý, druhý, tisíci, posledný, štvrtýkrát... Keď ich píšeme číslicami, dávame **za číslicou bodku**: 1. miesto, 7. ročník

Druhové vyjadrujú počet druhov. Tvoríme ich zo skupinových čísloviek príponami **-aký, -ako**: dvojaký, dvojako, päťoraký, päťorako....

Násobné čísl. vyjadrujú, koľkokrát sa niečo opakuje alebo koľkonásobne dvakrát, sedemkrát, mnohokrát

dva razy, sedem ráz, mnoho ráz
dvojnásobný, sedemnásobný, mnohonásobný
dvojitý, trojitý, štvoritý
dvojito, trojito
dvojmo, trojmo, štvormo

Číslovka **raz**:

raz, jeden **raz**,
dva **razy**, tri **razy**, štyri **razy**

Pri 5 a vyšších číslovkách používame **ráz**:

päť ráz, **šesť ráz**, **desať ráz**, **sto ráz**, **milión ráz**, **viac ráz**...

Číslovky s **raz**, **razy** a **ráz** píšeme **oddelene**, a to aj pri zápise číslicami: **razy**, 7 **ráz**, 100 **ráz**...

Číslovky s **-krát** píšeme vždy **spolu**: **dvakrát**, **päťkrát**, **stokrát**, **veľakrát**...
zápise číslicami: 2-krát, 5-krát, 100-krát.

Skloňovanie čísloviek

Číslovky **jeden, dva, tri, štyri** sú samy sebe vzorom.

číslovky **5 - 99** skloňujeme podľa **vzoru päť**

Číslovky zakončené podobne ako podstatné mená skloňujeme podľa **vzo podst. mien**: sto – mesto, tisíc – stroj, milión – dub, miliarda – žena...

Číslovky so zakončením rovnakým ako prídavné mená skloňujeme podľa: **vzorov prídavných mien**:

prvý, siedmy, stý, miliónty, dvojaký, päťoraký, storaký, dvojitý, štvoritý, dvojnásobný, mnohonásobný – podľa **vzoru pekný**

tretí, tisíci – podľa **vzoru cudzí**

Niektoré číslovky sa nesklonujú, napr. pol, veľa, málo, dvoje, troje, päť (všetky skupinové), dvojako, trojako, trikrát, päť ráz, dvojito, trojito, dvojmo, trojmo, štvormo...